

Tilkinin Küçük Kütüphanesi

Çınar BİBER

Tilkinin Küçük Kütüphanesi

Çınar BİBER

Yeşil ormanın kalbinde, güneş ışığının yaprakların arasından dans ettiği yerde, parlak kıvıll tüylü ve krem rengi göğüslü, yumuşacık bir tilki yaşardı. Küçük, yuvarlak, telli gözlükler takar ve yumuşak yeşil, örgü bir atkı sarınırdı. Her gün kitaplarla dolu kahverengi, bez bir çanta taşırdı. Hikâyeleri her şeyden çok severdi ve onları paylaşacak birinin olmasını isterdi.

Bir sabah tilki, içi geniş ve sıcacık bir odaya sahip, kovuk bir ağaç buldu. "Burası mükemmel bir küçük kütüphane olur!" dedi, kehribar rengi gözleri parlayarak. Yeri süpürdü, raflar için kütükleri üst üste dizdi ve en sevdiği kitapları yerleştirdi. Üzerinde "Küçük Kütüphane. Bütün Dostlar Hoş Gelsin" yazan bir tabela astı. Sonra kapının yanına oturup bekledi.

İlk gelen, sırtında minicik bir kitap çantasıyla, minik kırmızı örgü yelek giymiş utangaç bir kirpiydi. Kapının kenarından baktı, küçük siyah burnu seğiriyordu. "Gerçekten herkes girebilir mi?" diye fısıldadı. "Elbette!" dedi tilki, onu içeri buyur ederek. "Hikâyeler paylaşılınca daha güzeldir." Kirpi gülümsedi ve cesur bir fareyle ilgili küçük bir kitap seçti.

Kirpi bir köşeye yerleşip okumaya başladı. Kısa süre sonra uzun kulakları seğiren ve sarı puantiyeli boyun atkısı dalgalanan bir tavşan içeri zıpladı. Elinde kitaplarla dolu hasır bir sepet vardı. "Bir kütüphane olduğunu duydum!" dedi. "Takas etmek için hikâyeler getirdim. Hepsini iki kez okudum!" Tilki güldü ve kitapları rafa dizmesine yardım etti.

Çok geçmeden, sessiz kanatlarıyla uzun boylu bir baykuş süzülerek geldi. Üzerinde minik yıldızlarla süslü, koyu mavi bir şal vardı ve bir kanadının arkasından deri bir kitap ayracı görünüyordu. "Yüce çamlardan eski masallarım var," dedi yatıştırıcı bir sesle. "Birini dinlemek ister misiniz?" Herkes başını salladı. Baykuş, ay ışığında bir yolculuğu anlattı ve oda sessizleşip ısındı.

Tilki, daha çok arkadaş geldikçe gülümsedi. Bir sincap saklı meşe palamutlarıyla ilgili bir hikâye getirdi. Bir köstebek yerin derinliklerinden bir masal paylaştı. Bir fare ailesi çayırda minik bir serüven anlattı. Her hikâye farklıydı ve her biri bir armağan gibiydi. Küçük kütüphane, ormanın dört bir yanından gelen masallarla doluyordu.

Tavşan ortalıkta koşturup rafları düzenli tutuyordu. Herkesle kitap değiş tokuşu yapıyor, hikâyeleri okurlarla eşleştiriyordu. "Sana komik bir tane," dedi kirpiye. "Sana da bir gizem," dedi tilkiye. Kirpi, yüksek raflara ulaşamayan arkadaşlarına küçük kitaplar taşıyordu. Herkes yardım ediyordu ve herkes kendini işe yarar hissediyordu.

Bir öğleden sonra tilki, bazı arkadaşların sessizce oturduğunu, konuşmaya utanacak kadar çekingen olduğunu fark etti. Kirpi bazen bir rafın arkasına saklanıyordu. Küçük bir fare hiç patisini kaldırmıyordu. "Belki sırayla yüksek sesle okuyabiliriz," diye önerdi tilki. "Böylece her ses duyulabilir." Arkadaşlar birbirlerine baktılar ve başlarını salladılar.

Böylece başladılar. Önce kirpi okudu, sesi yumuşak ama netti. Herkes dikkatle dinledi. Sonra tavşan, heyecanla zıplayarak canlı bir masal okudu. Baykuş sakın, hayal gibi bir hikâye okudu. Utangaç fare bile birkaç satır okudu ve herkes onu alkışladı. Okuma odası seslerle, kahkahalarla ve sayfa çevirme hisırtılarıyla doldu.

Günler geçtikçe kütüphane ormanın en sıcak köşesi oldu. Arkadaşlar okumaya, dinlemeye ve kitap değiş tokuşu yapmaya geliyordu. Yüce çamlardan, derin yuvalardan ve güneşli çayırlardan hikâyeler paylaşıyorlardı. Tilkinin çantası, kitapları yeni yuvalar buldukça hafifliyordu. "Bir kitap en çok okunurken mutlu olur," dedi gülümseyerek.

Sonra bir gn ormandan bir fırtına geti. Rzgr kovuk ađacı salladı ve yađmur atıdaki bir atlaktan sızdı. Arkadařlar kitaplar iin endişelenerek birbirlerine sokuldular. "Bunu dzeltebiliriz!" dedi tavřan. Kirpi yapraklar topladı, baykuř kanatlarını rafların zerine gerdi ve tilki bir yosun parası buldu. Birlikte atıyı onardılar.

Fırtına geçince güneş yeniden parladı. Arkadaşlar küçük kütüphanelerine baktılar. Biraz eğriydi ama kuruydu ve sıcacıktı. "Bunu birlikte başardık," dedi tilki. Kirpi başını salladı. "Arkadaşlar bunun içindir." Yıldızlar çıkana kadar yüksek sesle okuyarak bir hikâye maratonuyla kutladılar.

O günden sonra kütüphane her zamankinden daha hareketliydi. Her gün yeni okurlar geliyordu, "Bütün Dostlar Hoş Gelsin" yazan tabelanın çektiği. Tilki her birini sıcak bir gülümsemeyle karşılıyordu. Tavşan kitap değiş tokuşu yapıyor, kirpi sayfalara yardım ediyor ve baykuş yüce çamlardan masallar anlatıyordu. Herkesin paylaşacak bir hikâyesi vardı ve herkesin onu paylaşacak bir arkadaşı vardı.

Tilki pencerenin yanında oturdu, yeşil atkısı sıkıca sarılıydı ve arkadaşlarının birlikte kitap okumasını izledi. Göğsünde sıcak bir parıltı hissetti. Küçük bir kütüphane kurmuştu ama arkadaşları onu sevgiyle doldurmuştu. Hikâyeler hepsini birbirine daha da yakınlaştırmıştı ve orman bu sayede daha küçük ve daha sevecen hissettiriyordu.

Yani eęer bir gn yeřil ormanda dolařırsanız, kapısının yanında bir tabela olan kovuk bir aęaę arayın. İeride kitaplarla ve arkadaşlarla dolu sıcacık bir oda bulacaksınız. Tilki size bir hikâye sunacak ve kirpi size bir yer bulacak. Tavřan sizinle kitap deęiř tokuřu yapacak ve baykuř yksek sesle okuyacak. Kk ktphane her zaman aık ve herkes hoř karřılanır.

Ve tilki her gün yeni okurlar geldikçe gülümser, çünkü kitapların toplulukları bir araya getirdiğini bilir. Hikâyeleri paylaşmak yabancıları arkadaş yapar ve kovuk bir ağacı bir yuvaya dönüştürür. Küçük kütüphane hikâye hikâye büyür ve orman bu sayede daha mutlu bir yer olur.